

sidiært § 217, hvorhos de af Sagsøgte brugte, som injurierende betragtede, Udtryk er paastaet kendt døde og magtesløse, *dels* til Straf efter Straffelovens § 220 for Krænkelser af Privatlivets Fred og *dels* til Straf efter Lov af 27. Marts 1929 om Værn for Erhvervs- og Arbejdsfriheden, idet Sagsøgte i „Faaborg Social-Demokrat“ for den 16. September 1930 har ladet indrykke en Artikel, betitlet „Strejken paa Korinth Savværk“, der formenes at være injurierende for Sagsøgerne og ved sin Opfordring til at vise de i Artiklen nævnte „Skruebrækkere“ særlig „Opmærksomhed“ og særlig ved Trusel om Offentliggørelse af de nævnte Arbejderses Fotografier derhos formenes at tilsigte at genere dem i deres Erhvervs- og Arbejdsfrihed.

Sagsøgerne har forbeholdt sig under en senere Sag at kræve Sagsøgte dømt til Erstatning, hvis det skulde vise sig, at Artiklen direkte eller indirekte foraarsager økonomisk Tab for dem.

Den paagældende Artikel, der er undertegnet med Sagsøgtes Navn, indledes med en Omtale af Strejken paa Korinth Savværk, hvis Drift nu opretholdes ved Hjælp af uorganiseret Arbejdskraft, og en Paastand om, at Strejken er „et længe forberedt Forsøg paa ved et Samarbejde mellem ham (Direktør Fondt) og Godsforvalteren paa Brahetrolleborg, Danielsen, at søge den faglige Bevægelse i dette Sogn knust“. Derefter hedder det, at Fondt havde afslaaet Forhandling, idet „han havde Skruibrækkere nok til at hjælpe sig overfor de strejkende“, og senere: „Erfaringen viser os, at Skruibrækkere er meget dyr Arbejdskraft, dels fordi saadanne forhultede Individuer — Marodører paa Arbejdets Slagmark — lidet eller intet er værd som Arbejdskraft, dels at de ofte maa have højere Løn end den, de hæderlige Arbejdere kræver, og dels fordi de kræver særlig Befordring til og fra Skruibrækkerpladser til deres Huler for at undgaa den „Opmærksomhed“, Egnens Befolkning ganske selvfølgelig viser dem“. Endelig hedder det i Artiklens Slutning: „Det har ikke været os muligt *endnu* at faa Fotografier frem af *alle* dem, der under denne Kamp hjælper Fondt og Danielsen, men jeg er dog allerede nu i Stand til at bringe nedenstaaende Fortegnelse over deres Hjælpere“. Derefter følger en Fortegnelse paa 25 Personer, derunder de 15 Sagsøgere, i det væsentlige rigtigt angivet ved Navn og Bopæl.

Under en Fogedforbudsforretning, der den 27. September 1930 blev foretaget i København efter Begæring af Sagsøgerne, der ønskede Forbud nedlagt imod Sagsøgtes fortsatte Offentliggørelse af deres Navne, Adresser eller Fotografier, anerkendte Sagsøgte sin Forpligtelse til — med samme Retsvirkning, som om Forbud var nedlagt — at undlade saadan Offentliggørelse.

Sagsøgte har nedlagt Paastand om Frifindelse. Til Støtte for denne Paastand har Sagsøgte paaberaabt sig, at de anførte Udtalelser i den paagældende Artikel ikke overskrider Grænserne for Ytringsfriheden, og at de i hvert Fald ikke er fremsat i den Hensigt at fornærme Sagsøgerne eller de andre Personer, som for Tiden arbejder paa Savværket, i hvilken Forbindelse han har henpeget paa, at de benyttede Udtryk („Skruebrækkere“ m. v.) ikke har særlig Adresse til de i Artiklen navngivne Personer, men kun giver en almindelig Karakteristik af Personer, der optræder som Strejkebrydere. Han har derhos anført, at en offentlig Meddelelse om, at visse Personer for Tiden arbejder paa Savværket, ikke kan berøre Privatlivets Fred for de paagældende. Endelig har han anført, at Artiklen ikke indeholder nogen Opfordring til at genere Sagsøgerne, at Bemærkningen om Fotografierne ikke har tilsigtet nogen virkelig Trusel, idet Sagsøgte ikke har haft nogen alvorlig Hensigt til at offentliggøre de paagældendes Fotografier, og at Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 § 3 som Betingelse for Straf kræver økonomisk „Forfølgelse“, og at Offentliggørelsen af den i Sagen omhandlede Avisartikel i hvert Fald er en enkeltstaaende Handling, medens Begrebet „Forfølgelse“ maa forudsætte gentagne Handlinger eller en Aktion af en vis Varighed.

Medens den paagældende Artikel ikke findes at kunne paadrage Sagsøgte Strafansvar efter Straffelovens § 220, findes den at maatte betragtes som ærefornærmende i Forhold til Sagsøgerne.

Den paagældende Passus vil dog alene kunne henføres under Straffelovens § 217 som indeholdende Ringeagtsytringer. Artiklen findes derhos at maatte paadrage Sagsøgte Strafansvar i Medfør af Lov Nr. 70 af 27. Marts 1929 § 3, idet Artiklen ved dens hele Tendens og navnlig ved den i sammes Slutning indeholdte Bebudelse af en senere Offentliggørelse af Fotografier af Strejkebryderne — uanset at den ikke indeholder nogen direkte Opfordring til at genere de paagældende Arbejdere — fremtræder som et util-